

[Socialministeren]

ældre og handicappede en egentlig ret til at flytte til en anden kommune, når ganske særlige forhold taler for det, jf. lovens § 83, stk. 2. Socialministeriets bekendtgørelse nr. 585 af 24. juni 1992 angiver de særlige grunde, der skal være opfyldt for, at ældre og handicappede kan opnå denne ret til at flytte til en anden kommune. Ansøgeren skal endvidere opfylde betingelserne for at blive optaget på en institution eller få anvist en ældreregnet bolig med kommunal anvisningsret *såvel* i fraflytningskommunen *som* i tilflytningskommunen.

Hverken bistandsloven eller ældreboligloven giver mig mulighed for at gribe ind i og tage stilling til enkeltsager, hvor afgørelserne træffes i henhold til lovgivningen. Jeg kan derfor ikke foretage mig noget over for Løgstør Kommune i anledning af den konkrete sag.

Jeg vil for fuldstændighedens skyld gøre opmærksom på, at kommunerne har mulighed for at aftale, at fraflytningskommunen fortsat skal afholde tilflytningskommunens udgifter efter bistandsloven, hvis kommunalbestyrelsen i tilflytningskommunen anviser en ældrebolig eller en ældre- eller handicapegnet bolig med kommunal anvisningsret. Dette følger af bestemmelsen i bistandslovens § 11, stk. 2. Denne aftaleform kan benyttes i situationer, hvor en ansøger ikke opfylder betingelserne for retten til at flytte i medfør af bistandslovens § 83, stk. 2.

Spm. nr. S 1712

Til *boligministeren* (21/7 94) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke kriterier der skal være opfyldt for, at en person kan komme i betragtning til en ældrebolig?«

Begrundelse

Der henvises til artiklen i B.T. den 21. juli 1994 om ældre dømt til ensomhed.

Svar (28/7 94):

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Ældreboligloven (lov om boliger for ældre og personer med handicap – lov bekendtgørelse nr. 639 af 28.7.1993) har til formål at sikre, at der etableres boliger for en bred kreds af ældre og personer med handicap, det vil sige personer, der efter den lovgivning, som var gælden-

de før ældreboliglovens ikrafttræden i 1987, kunne opnå en bolig i de daværende former for ældreboliger (lette kollektivboliger, kommunale pensionistboliger, plejehjem og beskyttede boliger).

Ældreboligerne vil også kunne udlejes til personer med f.eks. psykiske handicap.

Afgørelsen af, hvilke personer der henvises til de enkelte boliger, ligger hos kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor boligerne er beliggende. De personer, der anvises til boliger, skal have et særligt behov for at bo i en sådan bolig. For personer med handicap kan der i denne vurdering lægges vægt på personens evne til at klare sig i en selvstændig bolig kombineret med den service og de hjælpemidler, der stilles til rådighed efter bistandsloven.

Kommunalbestyrelsens behovsvurdering vil være en konkret vurdering, som skal omfatte personens sociale, fysiske, psykiske og økonomiske forhold.

Ældreboligloven indeholder ikke en adgang til at klage over kommunalbestyrelsens skøn i forbindelse med anvisning til ældreboliger.

I forbindelse med anvisning til plejehjem og beskyttede boliger, som er opført efter de tidligere gældende bestemmelser i bistandsloven, kan afgørelser om anvisning til boliger påklages, idet bistandsloven indeholder en særlig klageinstans. Disse boliger er institutioner efter bistandsloven, og der er ikke tale om indgåelse af en lejeaftale mellem beboer og institution.

For lette kollektivboliger, der ligesom ældreboliger er selvstændige lejeboliger, findes ikke en særlig klagemulighed over anvisningen til en sådan bolig.

Det kan oplyses, at ældreboligloven, som det fremgår af lovens § 35, skal revideres i folketingsåret 1994-95.

Det er tanken i forbindelse med lovens revision at foretage de ændringer, der skønnes hensigtsmæssige på baggrund af de indvundne erfaringer siden ældreboligreformen i 1987, herunder på en række punkter at forbedre forholdene for de ældre, specielt de særligt plejekrævende ældre.

Ved udarbejdelsen af de påtænkte lovændringer kunne det overvejes at indføre en decentral klageadgang i ældreboligloven svarende til den, der kendes fra bistandsloven. Der ville herved kunne indføres en generel klageadgang for anvisningen til ældreboliger i almindelighed.